

10 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

В литургийното евангелие на св. ап и ев. Матей (17:14-23) се разказва за това как Христос дошъл, смилил се над човека и излекувал бесноватият му сина. След това смутени неговите ученици попитали „Защо ние не успяхме, Господи?“. Той казал, че за да се изгони този род бесове, трябва много силна вяра, пост и молитва.

Именно на това днес искам да обърнем внимание – поста и молитвата. Какво са те за нас? Какво значение ние им отдаваме? За какво става въпрос въобще?

Какво е постът за нас?

Много често съм чувал: „Дали ще постя, като ми трябва да сваля няколко килограма?“. Това не е диета. Постът е пост. Постът е състрадание. Времето на Христа. Постът е самодисциплина на тялото. Той обуздава страстите – нещо, от което изключително много имаме нужда.

Какво е молитвата?

Молитвата е живеенето за Христа. Молитвата е общението с Бога. Тя е таен извор на живот. Без тази молитва ние не можем. Тази молитва ни дава това, което искаме. Тя ни държи в равнина. Тя ни успокоява. Тя ни дава надежда.

Без тези неща, братя и сестри, животът е немислим. Защо го е казал това Христос – пост и молитва? Той е казал – трябва силна вяра. Човек, който вярва, може да пости, както му е редът, разбира се и може да се моли – както трябва. Много пъти сме говорили за молитвата. Молитвата е три вида – не само просителна, но и благодарствена и хвалебствена. Каква е ползата, когато само искаме? Колко пъти даваме? Понякога хората искат благодарствени молитви и първото нещо е: „Ама, отче, може ли само веднъж да я прочетем?“ Можем ли веднъж да благодарим на Бога за това, което имаме? Да, много хора казват: „Ами, на мен не ми върви в живота... нямам работа..., парите не достигат...“. А даваме ли си сметка, че това семейство и деца, което го има, това му е дар Божий. Другото той трябва да си доразвие, да не чакаме всичко на Бога.

Но ние смятаме, че едва ли не Бог ни е длъжен. Не, братя и сестри, ние трябва сами да си помогнем, както се казва, за да ни помогне и Бог – да види нашето усърдие, нашата готовност за борба, а не нашето униние.

Постът – нещо, което много често подценяваме, пак ви казвам – много хора го смятат за диета, но има един момент, който много често може би нарочно се опитваме да го забравяме, че постът освен телесен е и духовен. В телесния пост се включва въздържание от храни, плътски

удоволствия и увеселителни събирания. Духовният – да станем по-състрадателни, да станем по-добри, по-милосърдни, да четем повече словото Божие, да се молим повече. Това за нас са само думи явно. Точно затова и Господ Иисус Христос е казал „Трябва да се съпътства със силна вяра!“. А, за да се случи другото – не говорим само за тези бесове, този род, а за всичко, което се случва с нас, което искаме да се промени – трябва пост и молитва. Пост – такъв, какъвто трябва да бъде и молитва – от цялото си сърце, от цялата си душа и от целия си разум. Нека да се опитаме поне това, което малко дължим на Бога, ние много получаваме от Него, но Той не иска нищо от нас – това, ние което смятаме, че трябва да му дадем, да го даваме от цялата си душа и цялото си сърце!

Автор: Протойерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм “Св. пророк Илия” на 09.08.2015 г.